10/08/2026

Είκοσι χρόνια από την εκδημία του μακαριστού π. Γεωργίου Νταβέλου, κτίτορος του Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κιβερίου Αργολίδας

/ Ενορίες

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κιβερίου Αργολίδας τελέστηκαν τη Δευτέρα 10 Αυγούστου 2026 η Ακολουθία του Όρθρου και η Θεία Λειτουργία.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως είκοσι ετών από την κοίμησή του μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Νταβέλου, επί σειρά ετών Εφημερίου της Ενορίας και κτίτορος του Ιερού Ναού, τελέστηκε το Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού π. Γεωργίου, παρουσία πιστών και ανθρώπων που συνδέθηκαν μαζί του κατά τη διάρκεια της πολυετούς ιερατικής και ποιμαντικής του διακονίας.

Στη Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης και Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος π. Χρυσόστομος Παπουλέσης, ο οποίος συλλειτούργησε με τον Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο

Τσιούλο, Εφημέριο του Ιερού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λυών της Ιεράς Μητροπόλεως Γαλλίας, και τον Εφημέριο της Ενορίας, Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Πέτρο Αθανασόπουλο. Συμπροσευχόμενος παρέστη ο Αιδεσιμότατος Πρεσβύτερος π. Βασίλειος Δελλής.

Κατά την ομιλία του, ο π. Χρυσόστομος αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και την ιερατική πορεία του μακαριστού π. Γεωργίου, υπογραμμίζοντας την αγάπη, την υπομονή και την ανιδιοτελή προσφορά που χαρακτήριζαν τη ζωή και τη διακονία του.

Στη συνέχεια, ο Εφημέριος του Ιερού Ναού, π. Πέτρος Αθανασόπουλος, αναφέρθηκε στο πολυσχιδές ποιμαντικό έργο του μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου, καθώς και στη σημαντική συμβολή του στην ανέγερση και αποπεράτωση του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον αγώνα που κατέβαλε για την ολοκλήρωση του ναού, τονίζοντας ότι ο μακαριστός π. Γεώργιος υπήρξε αναμφίβολα ο πρωτεργάτης και η ψυχή της προσπάθειας για την ανέγερση και αποπεράτωσή του.

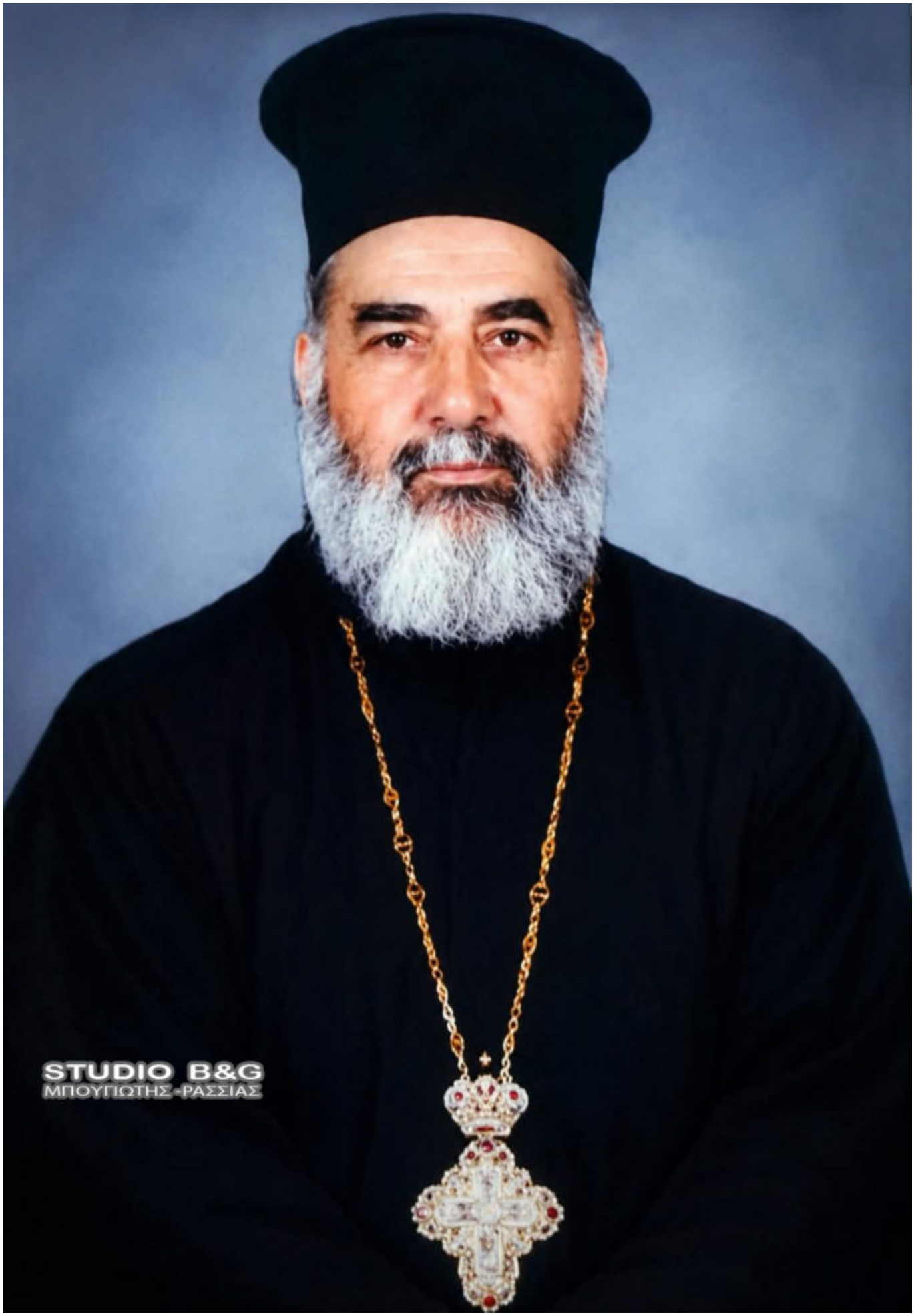

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ
ΙΣ ΧΣ
ΝΙ ΚΑ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

Σύντομο βιογραφικό

Ο μακαριστός π. Γεώργιος Νταβέλος διετέλεσε Εφημέριος της Ενορίας Τιμίου Προδρόμου Κιβερίου από 9 Ιουνίου 1985- 10 Αυγούστου 2006. Τόπος καταγωγής του το Κιβέρι. Πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Βρέθηκε στην μακρινή Αυστραλία και εκεί χειροτονήθηκε Διάκονος και Πρεσβύτερος από τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας Ιεζεκιήλ. Νυμφεύθηκε με την Μαρία Τσιώρου, επίσης από το Κιβέρι και απέκτησαν τρία παιδιά, την Ελένη, τον Θεόδωρο και τον Αθανάσιο. Ερχόμενος στην Ελλάδα διετέλεσε για 13 χρόνια Εφημέριος στην Ενορία Κοιμήσεως Θεοτόκου Αργολικού.

Μετά την παραίτηση το 1985 του Εφημερίου Κιβερίου για πενήντα ολόκληρα χρόνια π. Αθανασίου Μπούζιου (+1995) ήλθε στο Κιβέρι όπου και εφημέρευσε μέχρι την ημέρα της κοιμήσεώς του. Μετέφερε το Κοιμητήριο της Ενορίας σε άλλο χώρο, έκτισε τον Κοιμητηριακό Ναό των Αγίων Θεοδώρων και ανήγειρε εκ θεμελίων τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Κιβερίου τον οποίο και αποπεράτωσε. Εκοιμήθη την 10ην Αυγούστου του 2006 σε ηλικία 64 ετών.

Η πορεία του π. Γεωργίου στην Ενορία του Κιβερίου- Απόσπασμα ομιλίας του π. Πέτρου Αθανασόπουλου στα εγκαίνια του Πνευματικού Κέντρου της Ενορίας Κιβερίου «ΙΕΡΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΑΒΕΛΟΣ».

Κιβέρι Κυριακή 9 Ιουνίου 1985

Κυριακή των Αγίων Πάντων απόγευμα. Εγκατάστασή του στο Κιβέρι και ανάληψη καθηκόντων παρουσία του μακαριστού Μητροπολίτου Αργολίδος κυρού Χρυσοστόμου του Β’ (Δεληγιαννόπουλου).

Παραμονή εορτής του Τιμίου Προδρόμου 28 Αυγούστου 1989 προχειρίζεται Πρωτοπρεσβύτερος από τον επίσης μακαριστό Μητροπολίτη Αργολίδος κυρό Ιάκωβο τον Β’ στην πανήγυρη του πολιούχου μας Τιμίου Προδρόμου .

Ξεκινά αμέσως τις τακτικές Θείες Λειτουργίες στις μνήμες των Αγίων και σαρανταλείτουργο την σαρακοστή των Χριστουγέννων, ακόμη δε και μέχρι να αρρωστήσει τηρεί το έθιμο της πρωτάγιασης, παραμονή των Θεοφανείων σε όλο το χωριό.

Αναλαμβάνει κηρυκτικό έργο με ωραίο λόγο, μεστό και κατανοητό , όχι μόνο στην ενορία μας αλλά και σε πανηγύρεις Ιερών Ναών ανά την Μητρόπολη. Αρχίζει τα Κατηχητικά Σχολεία και τον Κύκλο μελέτης Αγίας Γραφής στο Κιβέρι αλλά και ως Αρχιερατικός Επίτροπος της Περιφέρειας Αχλαδοκάμπου Άργους αναλαμβάνει

τους κύκλους μελέτης Αγίας Γραφής και τα Κατηχητικά Σχολεία στα διπλανά χωριά Μύλους και Σκαφιδάκι μέχρι τα πρώτα προβλήματα με την καρδιά του.

Ταυτόχρονα αναπαύει και δέχεται εκατοντάδες χριστιανούς στο μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως και τους καθοδηγεί πνευματικά.

Ήδη αφουγκράζεται τους ενορίτες του και έχει αρχίσει να σκέφτεται για το που θα χτιστεί ένας Ιερός Ναός στον οποίο θα χωρούν όλοι οι εκκλησιαζόμενοι αλλά και δεν θα κουράζονται όρθιοι αλλά θα κάθονται.

Σκέψεις πολλές, σκόρπιες, τόποι διάφοροι, προτάσεις, κινήσεις με προσοχή με τελική κατάληξη τον χώρο που ευρισκόμαστε απόψε όπου προϋπήρχε Ναός εγκαινιασμένος του 1890, αφιερωμένος στο πρόσωπο της Κυρίας Θεοτόκου.

Αναλαμβάνει δραστικά μέτρα με μεγάλη αποφασιστικότητα διότι στον περίβολο του προϋπάρχοντος ναού, του χώρου δηλαδή που ευρισκόμαστε βρίσκονταν το Κοιμητήριο του χωριού. Δείχνει υπομονή, δύναμη και θάρρος για να πείσει τους χωριανούς να ξεκινήσουν τις εκταφές (το σημαντικότερο και δυσκολότερο κατά τη γνώμη μου απ’ όλα) για να μεταφερθεί το Κοιμητήριο. Αυτή είναι η πρώτη μεγάλη ενέργεια του!

1992

Συνεργάζεται με τους τοπικούς παράγοντες , βρίσκουν χώρο για το Κοιμητήριο και τον προετοιμάζει για να χτιστεί εκεί και Κοιμητηριακός Ναός. Όποιος πεθάνει πρώτος και ταφεί στο νέο Κοιμητήριο το όνομα του Αγίου που θα φέρει θα αφιερωθεί και ο Ναός. Πρώτος λοιπόν, έτσι για την ιστορία, ο Θεόδωρος Ντούτσος και ο Ναός αφιερώνεται στου Αγίους Θεοδώρους, τον Τήρωνα και τον Στρατηλάτη. Προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες και συνυπογράφει τον Κανονισμό του Κοιμητηρίου και το μετατρέπει σε Δημοτικό Κοιμητήριο.

2 Ιουλίου 1995

Ενώ έχουν απομείνει ελάχιστα μνημεία στον παρόντα χώρο, ήδη έχουν ξεκινήσει οι ενέργειες και είναι έτοιμος ο χώρος για τον θεμέλιο λίθο, ημέρα που εορτάζεται η Κατάθεση της Εσθήτος της Παναγίας μας.

Προβληματισμοί, εργασία προσωπική, συντονισμός δεκάδων ανθρώπων επαγγελματιών, ταξίδια ανά την Ελλάδα και το εξωτερικό για την εξεύρεση χρημάτων και αντικειμένωνπου θα τοποθετηθούν στον Ιερό Ναό. Προσπαθεί να πηγαίνει στην πηγή, να έχει γνώση ο ίδιος και να μην παίρνει πράγματα από δεύτερο και τρίτο χέρι. Συμπαραστάτες του οι Κιβεριώτες που τον αγαπούσαν

αλλά και οι Κιβεριώτες του εξωτερικού. Χάρισμα του ιδιαίτερο να καταφέρνει και να πείθει τον συνομιλητή του να βοηθήσει στο έργο που επιτελούσε. ‘Όμως ,κούραση συνεχής με αποτέλεσμα την επιδείνωση των προβλημάτων με την υγεία του που αφορούσαν την καρδιά του.

15 Αυγούστου 2000

Ημέρα μεγάλης χαράς. Τα Θυρανοίξια του Ιερού Ναού της Παναγίας μας. Σχεδόν όλα στη θέση τους. Μέσα στο Ναό πλέον, διότι να σημειωθεί όσο δεν υπήρχε Ναός, το 1996 λειτούργησε στην αίθουσα, , εδώ που βρισκόμαστε απόψε και την δεύτερη χρονιά το 1997 και κάθε χρόνο της Παναγίας (15 Αυγούστου) πάνω στον Ναό όπως ήταν κατά τη διάρκεια των εργασιών.

21 Οκτωβρίου 2001

Το μεγάλο πανηγύρι. Πέταγε η καρδιά του. Τα εγκαίνια του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Κιβερίου.

«Σήμερα παιδί μου πετάω στον ουρανό, είναι πολύ δύσκολα, όλα αυτά είναι για το όνομα του Θεού και της Παναγίας», ήταν τα λόγια του στη δημοσιογράφο μετά την λήξη της πρώτης Θείας Λειτουργίας των εγκαινίων.

Δεν έχω να πω τίποτα, αφήνω την γραφίδα τη δική του να μας ταξιδέψει, επιλέγοντας δυο τρεις αράδες από το Πρακτικό που έγραψε εκείνη την ημέρα στο βιβλίο του Ναού:

«Οι πολλές προετοιμασίες τελείωσαν . Η αγωνία δεμένη με την κούραση και τη χαρά κορυφώνεται. Είναι πράγματι γεγονός το τελούμενον ή με ανοιχτά μάτια βλέπω όνειρο και περί το μεσημέρι; Η ώρα πλησιάζει 6 το απόγευμα και ο ήχος των πολλών καμπανών που κρέμονται από το πανύψηλο καμπαναριό σου αναστατώνουν το νου και σου θυμίζουν το μεγάλο γεγονός…….οι στιγμές ιστορικές και ανεπανάληπτες .Το όνειρο πραγματώνεται και η φαντασία σαρκώνεται. Φτάσαμε εμείς οι μηδαμινοί και τιποτένιοι να γράψουμε αυτή την ιστορία; Όχι, η Παναγία μας πρωτοστατεί και Εκείνη μας δίνει θάρρος. Εκείνη ήθελε το Ναό της και βοήθησε με τον τρόπο της τους ανθρώπους της και έγινε. Τίποτα από μας χωρίς τη συγκατάθεσή της….ντύθηκε ο Ναός τα γιορτινά του και αυτή τη χαρά τη μετέδωσε σε όλο το εκκλησίασμα, μια χαρά που άρχισε το βράδυ της 20ης Οκτωβρίου 2001 και το τέλος της άδηλον και άγνωστο γράφετε μόνο στο αιώνιο βιβλίο της ουρανίου Βασιλείας.”